

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 65/2020-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. februára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Jurajom Gavalcom, Teodora Tekela 23, Trnava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 5 Tos 124/2019-691 z 19. septembra 2019, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a argumentácia v ústavnej sťažnosti

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED],

██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Jurajom Gavalcom, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) č. k. 5 Tos 124/2019-691 z 19. septembra 2019 (ďalej len „napadnuté uznesenie krajského súdu“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je väzobne trestne stíhaný pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

3. Krajský súd napadnutým uznesením podľa § 193 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) zamietol žiadosť sťažovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) č. k. 16 T 125/2017-665 z 21. augusta 2019, ktorým bol sťažovateľ podľa § 71 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby.

4. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti poukázal na to, že pri rozhodovaní o jeho väzbe bolo porušené jeho základné právo na zákonného sudcu, a to už pri rozhodovaní okresného súdu, ako aj pri rozhodovaní krajského súdu.

5. Vo vzťahu k okresnému súdu sťažovateľ uviedol, že o jeho väzbe rozhodovala sudkyňa JUDr. Andrea Kondlová (21. augusta 2019), ktorá bola zastupujúcou sudkyňou za sudcu Mgr. Pavla Macháča, ktorý sa 1. septembra 2019 stal sudcom krajského súdu. Od 3. septembra 2019 bola vec pridelená sudcovi Mgr. Pavlovi Ištókovi, čo bolo sťažovateľovi oznámené 11. októbra 2019. Sťažovateľ sa domnieva, že zastupujúca sudkyňa nemala rozhodovať za sudcu, ktorý čerpal dovolenku pred prechodom na iný súd,

pretože ak by o väzbe chcel rozhodnúť on, mohol tak urobiť ešte pred tým, ako začal čerpať dovolenku, a teda nešlo o neodkladný úkon. To, že o jeho vzatí do väzby rozhodla zastupujúca sudkyňa, preto považuje za neprípustný zásah do právomocí zákonného sudcu.

6. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu poukázal na skutočnosť, že toto uznesenie vydal senát krajského súdu v zložení: JUDr. Martin Žovinec, JUDr. Vladimír Tencer a Mgr. Kristína Ferencziová, hoci vo veci samej (uznesenie č. k. 3 To 142/2018-561 z 11. apríla 2019, ktorým rozhodol o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 16 T 125/2017 zo 16. mája 2018) rozhodoval senát krajského súdu v zložení: JUDr. Janka Klčová, JUDr. Katarína Stanislavská a JUDr. Jozef Pikna. Sťažovateľ nevie, prečo v danej veci rozhodovali rôzni sudcovia. Podľa jeho názoru mala byť zásada zákonného sudcu rešpektovaná aj v prípade rozhodovania o sťažnostiach podaných po tom, čo už odvolací súd rozhodoval o odvolaní vo veci samej a rozsudok okresného súdu zrušil, čo je jeho prípad.

7. Na základe uvedeného sa sťažovateľ domnieva, že napadnutým uznesením krajský súd porušil ním označené základné práva a právo (čl. 17 ods. 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru).

8. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 5Tos/124/2019-691 zo dňa 19.9.2019 porušil ústavné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článku 8 ods. 2 a 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo sťažovateľa na zákonného sudcu podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Taktiež týmto uznesením porušil články 17 ods. 2 a 5 ústavy čím došlo k porušeniu základného ľudského práva sťažovateľa na osobnú slobodu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky.

2. Uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 5Tos/124/2019-691 zo dňa 19.9.2019 sa zrušuje a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.“

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

9.1 Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9.2 Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9.3 Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

9.4 Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Podľa § 56 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

11. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12.1 Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

12.2 Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

15. Podľa čl. 8 ods. 2 listiny nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak než z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len preto, že nie je schopný dodržať zmluvný záväzok.

16. Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

17. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

18. Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

19. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti napáda rozhodnutie krajského súdu o väzbe, ale iba cez tvrdenie o porušení jeho základného práva na zákonného sudcu z dôvodu, že napadnuté uznesenie vydal senát v inom zložení ako rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku v predmetnej trestnej veci. Z argumentácie sťažovateľa v ústavnej sťažnosti vyplýva, že spochybňuje zákonného sudcu aj pri prvostupňovom rozhodnutí o väzbe, ale toto rozhodnutie nenamietol vo svojom sťažnostnom petite, preto sa ním ústavný súd nezaoberal.

20. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

21. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť

ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

22. Z údajov uvedených v ústavnej sťažnosti možno vyvodiť, že o trestnej veci sťažovateľa rozhodol okresný súd rozsudkom (16. mája 2018), proti ktorému podal sťažovateľ odvolanie. O tomto odvolaní rozhodol krajský súd tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (11. apríla 2019). Následne mal byť sťažovateľ prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (v inej veci, pozn.), ale okresný súd rozhodol (21. augusta 2019) o jeho vzatí do väzby k momentu prepustenia (2. septembra 2019). Proti tomuto rozhodnutiu o väzbe podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd napadnutým uznesením (19. septembra 2019). Jediná skutočnosť, ktorú sťažovateľ vytýka napadnutému uzneseniu, je to, že o ňom nerozhodol rovnaký senát krajského súdu, ktorý už skôr rozhodoval o jeho odvolaní proti rozsudku v predmetnej trestnej veci. Napadnutému uzneseniu sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti nevyčítal dĺžku rozhodovania o väzbe a ani dôvodnosť samotnej väzby.

III.A K namietanému porušeniu základného práva na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 ústavy)

23.1 Z rozvrhu práce krajského súdu na rok 2019 zverejneného na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/detail/sud/109/rozvrhy_prace) vyplýva, že členmi senátu 3 To sú aj sudcovia JUDr. Janka Klčová, JUDr. Katarína Stanislavská a JUDr. Jozef Pikna (zastupujúci člen senátu, pozn.), ktorí napokon aj rozhodli v trestnej veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn. 3 To 142/2018. Členmi senátu 5 Tos sú sudcovia JUDr. Vladimír Tencer, JUDr. Martin Žovinec a Mgr. Kristína Ferencziová, ktorí vydali napadnuté uznesenie. Predmetný rozvrh práce ďalej stanovuje pravidlá pre pridelovanie vecí do jednotlivých druhov senátov.

23.2 Konkrétne v bode 22 všeobecných zásad a pravidiel zapisovania a pridelovania vecí platných na všetkých úsekoch Krajského súdu v Trnave pre rozvrh práce na rok 2019 je uvedené, že „*V prípade predloženia trestného spisu so sťažnosťou podanou proti*

rozhodnutiu príslušného okresného súdu (agenda Tos) a následného dodatočného predloženia odvolania podaného proti rozhodnutiu vydanému v rovnakej veci, bude konanie o odvolaní zapísané do súdneho registra To náhodným výberom bez väzby na konanie o sťažnosti.“.

23.3 Uvedené znamená, že rozhodovanie v samotnej trestnej veci nenasleduje rozhodovanie o sťažnostiach proti rozhodnutiam o väzbe. Toto platí aj naopak, teda zloženie zákonného senátu odvolacieho súdu rozhodujúceho o odvolaní v trestnej veci nemá vplyv na zloženie zákonného senátu odvolacieho súdu rozhodujúceho o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe. Konajúci sudcovia krajského súdu boli v danom prípade zákonnými sudcami v súlade s rozvrhom práce pri rozhodovaní o odvolaní sťažovateľa, ako aj pri rozhodovaní o jeho sťažnosti. Medzi namietaným porušením základného práva na zákonného sudcu a napadnutým uznesením krajského súdu preto neexistuje žiadna príčinná súvislosť. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v rámci predbežného prerokovania v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

III.B K namietanému porušeniu čl. 17 ods. 2 a 5, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 listiny

24. Keďže sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti neuviedol žiadnu inú argumentáciu vo vzťahu k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu a jeho práva na osobnú slobodu (byť väzobne stíhaný iba na základe zákonných dôvodov a na základe rozhodnutia súdu), jeho ústavná sťažnosť v časti, v ktorej namieta porušenie čl. 17 ods. 2 a 5, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 listiny (nad rámec garancií práva na zákonného sudcu, ktoré obsahujú aj tieto články, pozn.), nemá náležitosti ustanovené zákonom. Absencia logického, kompaktného a dostatočného odôvodnenia návrhu vo vzťahu k právam, vyslovenia porušenia ktorých sa sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti domáha, predstavuje nedostatok, ktorý diskvalifikuje podanie (alebo jeho časť) z ústavnoprávneho prieskumu ústavného súdu. Ústavný súd preto konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorý je zastúpený právnym zástupcom, nespĺňa v tejto časti zákonné požiadavky

kvalifikovanej ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí v tejto časti sa netýkalo formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale práve esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (úplná absencia odôvodnenia ústavnej sťažnosti), ústavný súd sťažovateľa nevyzýval na odstránenie nedostatkov v rámci tejto časti ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019). V tejto časti ústavný súd preto odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nedostatok náležitostí ustanovených zákonom.

III.C K namietanému porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru

25. Konania všeobecných súdov, ktorými sa rozhoduje o väzbe, nie sú konaniami o trestnom obvinení samotnom (konaniami vo veci samej týkajúcimi sa viny obvinenej osoby) a ani konaniami o právach alebo záväzkoch občianskoprávneho charakteru, na ktoré sa vzťahuje čl. 6 ods. 1 dohovoru. Rozhodnutím o väzbe preto nemôže dôjsť k porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru (právo na spravodlivý proces), keďže túto oblasť ochrany práv upravuje vo svojich ustanoveniach čl. 5 dohovoru (m. m. III. ÚS 622/2016). V tejto časti preto ústavný súd rovnako odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

26. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími návrhmi formulovanými sťažovateľom v petite ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2020

Miroslav DURIŠ
predseda senátu